

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: J. Š., bytem A., proti žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě ze dne 17.1.2011 proti rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje, se sídlem 360 21 Karlovy Vary, Závodní 353/88, ze dne 20.12.2010 č.j.: X o příspěvek na bydlení,*

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 20.12.2010 č.j.: X a jemu předcházející rozhodnutí Úřadu práce v Chebu, oddělení státní sociální podpory, kontaktní místo Aš, č.j.: X datované 19.11.2010 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Soud upozorňuje, že zákonem č. 366/2011 Sb. byl změněn i zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, proto s účinností od 1.1.2012 je žalovaným **Ministerstvo práce a sociálních věcí** se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, na něhož přešla působnost krajských úřadů, a nikoli Krajský úřad Karlovarského kraje, který byl odvolacím orgánem do 31.12.2011 (§ 77 odst. 1), jehož rozhodnutí ze dne 20.12.2010 bylo žalobou napadeno.

*Včasnou žalobou se žalobce domáhá přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje (dále jen **KÚ**) ze dne 20.12.2010, jímž bylo rozhodnutí Úřadu práce v Chebu, oddělení státní sociální podpory, kontaktní místo Aš (dále jen **ÚP**), č.j.: X datované 19.11.2010 a vydané dne 23.11.2010 změněno tak, že před slova: „§ 3 zákona č.*

110/2006 Sb.“ se vkládají slova: „ §2“ a ostatní skutečnosti uvedené ve výroku rozhodnutí zůstávají beze změny, když tímto rozhodnutím ÚP byla žalobci snížena dávka státní sociální podpory příspěvek na bydlení z 2.863,-Kč na výši 1.000,-Kč měsíčně ode dne 1.10.2010 do 30.6.2011, přičemž pro každé kalendářní čtvrtletí je nutno doložit příjmy společně posuzovaných osob a náklady na bydlení, protože životní minimum rodiny žalobce je 3.126,-Kč (tj. i životní minimum jednotlivce) a jím doložený měsíční příjem jeho rodiny (tj. pouze žalobce) za rozhodné období 3. čtvrtletí roku 2010 činí 9.336,-Kč a vzhledem k tomu, že náklady na bydlení, které činí 3800,00 Kč, přesahují částku 2800,80 Kč a současně částka 2800,80 Kč není vyšší než částka normativních nákladů na bydlení, která činí 4309 Kč (k 1.1.2010 měla obec Aš 13412 obyvatel), vzniká nárok na dávku příspěvek na bydlení ve výši stanovené podle § 27 zákona č. 117/1995 Sb., **o státní sociální podpoře**; výpočet výše dávky: $1000 \text{ Kč} = 3800,00 - (9336,00 \times 0,30)$; rovněž bylo uvedeno, že bylo rozhodnuto z moci úřední a písemné rozhodnutí se vydává na základě námitky žalobce proti oznámení ze dne, kterou podal účastník řízení (Š. J.) dne 12.11.2010.

V odůvodnění *napadeného rozhodnutí ze dne 20.12.2010* KÚ popsal průběh řízení a mimo jiné uvedl, že při přezkoumání napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání nezjistil pochybení ÚP při aplikaci právních předpisů při řízení o snížení dávky státní sociální podpory příspěvek na bydlení z 2.863,-Kč na výši 1.000,-Kč měsíčně od 1.10.2010 do 30.6.2011. Pouze v napadeném rozhodnutí KÚ zjistil nedostatek spočívající v absenci citace § 2 zákona č. 110/2006 Sb., **o životním a existenčním minimu**, a tento nedostatek byl odstraněn změnou výroku přezkoumávaného rozhodnutí. Žalovaný také poukázal na to, že v souladu s § 5 zákona **o státní sociální podpoře** se podpora v nezaměstnanosti započítává v tom kalendářním čtvrtletí, ve kterém byla vyplacena a protože byla žalobci vyplacena v měsíci červenci 2010, byla započtena do příjmů ve 3. čtvrtletí roku 2010.

V *žalobě* žalobce vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, žalobní body však nevyjádřil zcela jednoznačně, ale lze z nich dovodit, že dle něho neměl rozhodovat jako odvolací orgán KÚ, není zdůvodněno, proč byl do výroku rozhodnutí ÚP napadeného odvoláním vložen § 2 (zákon č. 110/2006 Sb.); rovněž dle něho nebyl správný výpočet předmětné dávky, protože ho posuzovali společně s dalšími osobami, ačkoliv už ho vedou asi tak dva a půl roku jako osobu samostatnou. Závěrem bylo požadováno zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému.

Žalovaný navrhl závěrem zamítnutí žaloby *ve svém vyjádření ze dne 23.3.2011* k jednotlivým žalobním bodům uvedeným v žalobě, k němuž připojil i správní spis, neboť v případě dávek ze systému státní sociální podpory přezkoumává rozhodnutí vydaná ve správním řízení KÚ v souladu s § 71 odst. 1 **zákonu o státní sociální podpoře** a dále odkázal na § 89 odst. 1 správního řádu (**zákon č. 500/2004 Sb.**) – u příspěvku na bydlení se jedná o úřady práce; výrok rozhodnutí ÚP změnil z důvodu, že § 2 **zákonu o životním a existenčním minimu** stanovuje, že za jednotlivce se pro účely tohoto zákona považuje osoba, která není společně posuzována s jinými osobami uvedenými v § 4 téhož zákona a v této věci je oprávněnou osobou, tj. rodinou sám žalobce. Dále bylo poukázáno na § 27 odst. 3 **zákonu o životním a existenčním minimu**, dle něhož pokud rozhodný příjem rodiny, z něhož se vychází při stanovení výše příspěvku na bydlení, nedosahuje částky životního minima rodiny

(v případě žalobce se jedná o částku 3.126,-Kč – § 2 uvedeného zákona), započítává se pro stanovení výše příspěvku na bydlení jako rozhodný příjem rodiny částka odpovídající životnímu minimu této rodiny.

Ze správního spisu zaslaného žalovaným soud zjistil, že popsany průběh řízení odpovídá obsahu spisu. Založena je mimo jiné žádost žalobce ze dne 7.7.2010 o příspěvek na bydlení od 1.7.2010 (doručená ÚP dne 16.7.2010), doklady o zaplacení ubytování žalobcem za měsíce duben až červen 2010 ve výši 3.800,-Kč za měsíc a nájemní smlouva ze dne 26.2.2010 i oznámení ÚP ze dne 28.7.2010, č. spisu X, o přiznání dávky státní sociální podpory příspěvku na bydlení ve výši 2.863,-Kč měsíčně od 1.7.2010 do 30.6.2011 (žádost podána 16.7.2010); oznámení ÚP ze dne 8.11.2010, č. spisu 175/99/CHC, o změně výše dávky státní sociální podpory příspěvku na bydlení – snížení z 2.863,-Kč na 1.000,-Kč od 1.10.2010 do 30.6.2011, proti němuž podal žalobce dne 12.11.2010 námitky, na jejichž základě bylo vydáno shora uvedené rozhodnutí ze dne 19.11.2010, které bylo napadeno odvoláním dne 29.11.2010, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 20.12.2010.

Žalobce podáním ze dne 8.4.2011 uvedl k vyjádření žalovaného zejména, že se vůbec nezabýval odvolacími námitkami a zcela pomíjí myšlenkový postup a neumí se logicky vypořádat se žalobními body.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech sociální péče, pomoci v hmotné nouzi a státní sociální podpory *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

V této věci se podanou žalobou domáhal žalobce zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného z důvodů shora uvedených.

Soud v této věci shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a také, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve správním spisu předloženém soudu v tomto řízení, což způsobuje vady řízení, proto byla žaloba shledána důvodnou.

Výrok napadeného rozhodnutí KÚ není v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu, kde je uvedeno, že neshledá-li odvolací správní orgán důvod pro postup důvod podle odstavců 1 až 4, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí; jestliže odvolací správní orgán změní nebo zruší napadené rozhodnutí jen zčásti, ve zbytku je potvrdí. Žalovaný však ve výroku uvedl po specifikace změny v rozhodnutí ÚP: „Ostatní skutečnosti uvedené ve výroku rozhodnutí zůstávají beze změny“, což způsobuje nesrozumitelnost výroku. Žalovaný se také vůbec nevypořádal se všemi námitkami žalobce uvedenými v odvolání ze dne 29.11.2010, a to zejména s jeho argumentací ohledně podpory v nezaměstnanosti za leden až červen 2010 vyplacené v červenci 2011 ve výši 27.270,-Kč, když za červen byla vyplacena částka 2.590,-Kč, tudíž za 3. čtvrtletí roku 2010 neměl žádný rozhodný příjem a je veden v systému hmotné nouze, proto měl být správný výpočet: $1.508,-Kč = 4.309 - (9336 \times 0,30)$. Přestože rozhodnutí ÚP ze dne 19.11.2010 napadené odvoláním neobsahovalo náležitosti stanovené zejména v § 68 odst. 3 správního řádu, neboť nebyly uvedeny podklady pro jeho vydání, které ani ve správním spisu založeny nejsou, jelikož z žádného dokladu nevyplývá, kdy a na základě jakých rozhodných skutečností byla žalobci vyplacena částka 28.008,-Kč uvedená jako příjem žalobce a ani vůbec patrné, z čeho vyplývá částka normativních nákladů na bydlení ve výši 4.309,-Kč; rovněž není vůbec uvedena žádná zmínka o rozhodnutí, jímž byla žalobci přiznána dávka příspěvek na bydlení ve výši 2.863,-Kč, která mu byla rozhodnutím snížena. Žalovaný měl za dané situace zrušit odvoláním napadené rozhodnutí ÚP neobsahující žádné konkrétní skutečnosti, na jejichž základě bylo rozhodnutí vydáno (nebylo totiž ani uvedeno, kterého dne skutečně byla jednorázově vyplacena podpora v nezaměstnanosti žalobci či připsána na jeho bankovní účet), neobsahující ani potřebné doklady či podklady, vydal sám nové rozhodnutí, jímž se pokusil napravit pochybení prvostupňového orgánu, tj. ÚP. Rozhodnutí správních orgánů v této věci nejsou tedy plně v souladu s § 68 odst. 2 a 3 správního řádu, tudíž jsou fakticky nepřezkoumatelná.

Za situace, kdy soud zjistil z úřední činnosti v jiné věci žalobce projednávané u zdejšího soudu (sp.zn. 17A 21/2011) z vyžádaného podání ÚP v Chebu ze dne 24.5.2011, že žalobci byla vyplacena jednorázově podpora v nezaměstnanosti za 5 měsíců podpůrní doby za dobu od 18.1. do 17.6.2010 na základě rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí o zamítnutí odvolání žalobce č.j. X ze dne 23.6.2010, které nabylo právní moci dne 25.6.2010, jejíž vyúčtování bylo provedeno ÚP v Chebu dne 9.7.2010 (nejbližší řádný termín přípravy výplat) a dne 15.7.2010 byla žalobci uhrazena ve výši 27.270,-Kč, ač dle rozpisu jednotlivých měsíčních částek se mělo jednat o částku 28.008,-Kč, *je dle názoru soudu nezbytné s přihlédnutím k tomu, že na danou situaci není v zákoně pamatováno, aby rozhodující správní orgán za použití počítačového programu OKnouze/OKslužby zjistil, jaký bude výsledek dvou variant výpočtu:*

a) bude zohledněna situace, kdy v měsících duben až červen 2010 činil příjem žalobce 0,-Kč a v červenci 2010 činil 28.008,-Kč, respektive 27.270,-Kč;

b) bude vycházeno i z údajů shora uvedených, které byly poskytnuty zdejšímu soudu

Úřadem práce v Chebu dne 24.5.2011, že v roce 2010 činila podpora v nezaměstnanosti žalobce v měsících duben – 5.077,-Kč, květen – 4.848,-Kč a červen – 2.590,-Kč; jednorázově byla žalobci uhrazena dne 15.7.2010 částka 27.270,-Kč, celkem mu náleželo 28.808,-Kč (*pozn. soudu: pravděpodobně se jedná o písařskou chybu – správně by se mělo jednat dle součtu částek o 28.008,-Kč*) a z toho 738,-Kč činila zákonná srážka ze mzdy (doklad od uvedeného úřadu práce ze dne 13.7.2010 obsahující uvedené skutečnosti o výši podpory v jednotlivých měsících je založen v soudním spisu), přičemž kopie podání bude poskytnuta žalovanému.

Teprve po získání všech správných rozhodných údajů a podkladů od jmenovaného ÚP, neboť rozhodující je skutečné vyplacení konkrétní částky žalobci a nikoli pouhé datum výpočtu výše celkové podpory v nezaměstnanosti, provede rozhodující správní orgán výpočet dávky příspěvek na bydlení a žalobci přizná tu výši, která bude pro něho příznivější, neboť nemůže jít k tíži občana skutečnost, že zákonodárce nepamatoval na všechny varianty případů, které v praxi mohou nastat a musí být řešeny, jak již bylo konstatováno v rozsudku zdejšího soudu ze dne 8.12.2011 ve věci žalobce vedené pod sp.zn. 17A 72/2010. S ohledem na shora uvedené zjištěné vady řízení proto soudu nezbylo než rozhodnout, jak uvedeno ve výroku I. rozsudku.

Žalovaný po zhodnocení všech rozhodných skutečností vydá nové rozhodnutí, jehož výrok i odůvodnění budou v souladu s příslušnými zákonnými předpisy a i s dostatečně vyjádřeným názorem zdejšího soudu, přičemž nejprve budou zajištěny všechny nezbytné podklady (např. lze samozřejmě využít i skutečnosti známé z úřední činnosti, ale musí být obsaženy ve spisu správního orgánu) pro vydání nového rozhodnutí a teprve poté bude vydáno rozhodnutí, které bude v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a samozřejmě i zákona o státní sociální podpoře za použití zákona o životním a existenčním minimu.

Soud ještě podotýká, že právním názorem soudu je žalovaný vázán, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s. a rovněž připomíná, že podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. *v této věci k datu 20.12.2010.*

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s.ř.s., podle něhož účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce, který měl ve věci úspěch, však náhradu nákladů řízení nepožadoval, proto bylo rozhodnuto (výrok II. rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení

rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 30. ledna 2012

JUDr. Alena

Hocká
samosoudkyně